

A TEĎ POŠLEME NA FRONTU NAŠE DĚTI? ZEMAN UŽ VYSVĚTLIL JAK SE ZBAVIT NAŠICH POLITIKŮ - ZLOČINCŮ: DEMOKRATICKÉ VOLBY NEBO KALAŠNIKOV

- CZ24 News | 7. března 2021

ČESKO: Proč ne, už jsme jim zmrzačili jak budoucnost, tak duši. Tak nějak vnímám poslední rozhodnutí naší strany a vlády o pracovní povinnosti našich studentů, podle mého našich dětí.

Jsem již postarší, a tak není divu, že se ozývají historické reminiscence. Třeba jeden filmový historický dokument. Je to poslední záběr živoucího Adolfa Hitlera. Před svým bunkrem láskyplně přijímá děti oblečené ve vojenských uniformách. Mají v rukách zbraně a jsou ochotny poslechnout výzvu vůdce bránit Berlín do poslední kapky krve.

Stejně jako dnes jsou nevinní, protože si svého vůdce nezvolily. Byli to jejich rodiče. To je jeden z příkladů, kdy se nepřepisují dějiny, ale znásilňují odvěké lidské vztahy. Děti mají přinést oběť za činy a hloupost rodičů. Bývá to naopak, rodiče se většinou obětují pro budoucnost svých dětí. Pokud dochází k opaku, tak to obvykle nazýváme zločinem. Zločinem na bezbranných dětech. A já se ptám, je už naše „vláda“ opravdu tak daleko?

Je možno hovořit o již chorobných změnách v hlavách našich nejvyšších? Došlo již k absolutní devastaci morálky, že jsou ochotni vydávat i takové perversní rozkazy? Já učím studenty, právě ty, kteří se mají stát „majetkem“ státu. Z mého pohledu jsou to děti. Jsem kupodivu zastáncem názoru, že tou nejlepší životní školou je život sám. Ale vše, tedy i pro mne, má své meze.

Já totiž potkal dvanáctileté „děti“ které v ruce drželi zbraň a byly ochotny i zabít. Ale, to bylo v takzvaných „rozvojových“ zemích. A celý svět odsuzoval ty, kteří je zneužívali jako zabijáky. Pravda, jak se říká, jiná země, jiné mravy. Ale myšlenka a princip politického boje je přeci stejný. A teď tak činíme i my. V naší zemi, uprostřed Evropy. Budeme to opravdu tolerovat?

Pokud by ke mně někdo přišel a nařizoval mi, abych „moje“ děti poslal na frontu, tak by se asi se zlou potázel. Buď bych ho přesvědčil o opaku, či mu dal, omlouvám se čtenářům, přes hubu. A pokud by se některý z mých studentů chtěl hlásit dobrovolně, věnoval bych mu dostatek času, abych se přesvědčil, zda ví, co všechno ho může potkat. Život totiž není nějaká virtuální srandička, kde se nikdy neumírá.

Jedno bych snad toleroval. Kdyby totiž vláda padla na kolena a poníženě prosila o pomoc. To však je u naší vlády nepředstavitelné. Její nadřazenost nad námi je očividná a arogance skoro nesnesitelná. Takže děti jsou na řadě jako další oběť politické hlouposti a nevědomosti. Budeme to opravdu tolerovat? V roce 1989 jsem zde nebyl. Ale slyšel jsem, že se zrodilo heslo, které dalo vše do pohybu. A to: Na národní třídě bijí naše děti!

A já se ptám, co se děje dnes? Budeme přihlížet? Necháme si to opravdu líbit? Již jsme zapomněli, že se historie často opakuje, protože jsme nepoučitelní? Nevím. Ale možná, že by se hodila ještě jedna reminiscence. Hlubokomyslná rada našeho nejchytřejšího znalce minulosti, současnosti a i budoucnosti. Našeho velevážené a celým světem uznávaného prezidenta pana Miloše Zemana. Neb on jednou pravil:

Jsou dva způsoby, jak se zbavit nepohodlného politika: Demokratické volby nebo kalašnikov.

Autor: Michal Kotyk

Zdroj: <https://www.czechfreepress.cz/>